

Cesta svetla – Nový začiatok

Cieľová skupina: birmovanci a mladí od 14 rokov

1. zastavenie: Ježiš vstal z mŕtvych

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Nové začiatky bývajú často ťažké. Je potrebné zvykať si na nové veci, je potrebné urobiť prvý krok, vydať sa na cestu, ktorú zatiaľ nepoznáme. Dnes je čas na nový začiatok. Dnes zlož z pliec svojho srdca to staré, hriechne, boľavé a vykroč k novej slobode, do ktorej ťa pozýva Pán.

Boh dovolil, aby ho zavreli do hrobu len preto, aby nás vyviedol z našich hrobov, z našich pút a smrť. Dnes odtiaľ nanovo vychádza, len aby ťa pevne chytil za ruku a povedal ti: „**Pod' von a neboj sa. Vyjdi z temnoty. Je čas, aby si bol môj a žil vo Svetle.**“

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

2. zastavenie: Peter a Ján pri prázdnom hrobe

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Zmeškali ste to... Už vám to niekto povedal? Určite viete, čo človek pri týchto slovách cíti – sklamanie a možno až zúfalstvo. Podobne to prežívali aj Peter s Jánom: V Getsemani zaspali, svojho Pána nechali v úzkosti samého. Teraz za zatvorenými dverami, obávajú sa o vlastný život, prepásli čosi ďalšie. Vyrúši ich hlas Márie Magdalény, ktorá so vzlykaním kričí, že niekto vzal telo Pána a nik nevie, kam ho uložili. Ján a Peter bežia k hrobu. So zatajeným dychom sa dívajú na šatku a plátna, ktoré predstavujú všetko, čo po ich Majstrovi ostalo. Bolesť dosiahla svoj vrchol a k nej sa pripojil obrovský zmätok. Nik nevie, čomu sa dá ešte veriť a o čo tu vlastne ide. Iba Ján začína pomaly tušiť neviditeľné udalosti. **Iba srdce blízke srdcu Ježiša dokáže uvidieť Život uprostred smrti.**

Tam, kde iní končia, my začíname. **Tam, kde iní vidia smrť či zlyhanie, my hľadáme Víťazstvo.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

3. zastavenie: Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Mária plače a díva sa do hrobu. Svoj zrak upiera do temnoty a prázdna. Cíti sa podobne ako Peter, keď sa kedysi topil, pretože odvrátil svoj pohľad od Ježiša a naľakal sa silného vetra. Ježiš ho však zachytil a vytiahol z vody von.

Aj teraz prichádza a zachraňuje Máriinu vieru. Osloví ju po mene a odvracia jej pohľad od smrti k životu. Máriin smútok sa v okamihu premieňa na neopísateľnú radosť. Presne tak im to Ježiš sľúbil pri poslednej večeri: „*Zasa vás uvidím a vaše srdce sa bude radovať*“ (Jn 16, 22). Márii sa kedysi veľa odpustilo, preto je ženou, ktorá veľmi miluje. Drží Ježiša a odmieta ho pustiť preč, podobne ako snúbenica svojho milého v Knihe Veľ'pieseň. Aj my sa **obrát'me k Ježišovi, celou silou svoj zrak uprime na neho**. A naše srdce sa bude naveky radovať.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

4. Ježiš sa stretáva s učeníkmi na ceste do Emauz

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Boli dvaja. Kleopas a ten druhý učeník, ktorým som ja, aj ty, my všetci. Odchádzajú zo spoločenstva nešťastní a sklamaní. Bez Ježiša nič nedáva zmysel. Podobne možno niekedy odchádzame v Cirkvi, nášho spoločenstva. Stáva sa to najmä vtedy, keď na ňu hľadáme len ľudskými očami. Iste vidíme mnoho chýb, zlyhaní, zranení a ktovie čoho ešte.

V tomto príbehu však našťastie zronených učeníkov stretáva Ježiš. Ich oči ho síce nepoznajú, ale ich srdcia vzbĺknu plameňom. Presne, ako raz napísal Exupéry: „*Dobré vidíme iba srdcom, to podstatné je očiam neviditeľné.*“

Možno si už aj ty zažil moment, keď si niečo rozlíšil na základe vnútorného uistenia, vnútornej viery. Presne toto je Ježišov štýl – **reč srdca**.

Po tom, čo ho učeníci spoznajú, rozhodnú sa vrátiť späť – napriek únave, napriek namáhavej, 13 km trase v tme, v náročnom teréne. Sú nezastaviteľní, pretože túžba ohlásiť ostatným radostnú zvesť Vzkrieseného je omnoho väčšia než toto všetko.

Ak sa aj my naučíme načúvať Ježišovi srdcom, **uvidíme veci novými očami**.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

5. Ježiš sa dáva spoznať pri lámaní chleba

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Emauzskí učenici pozývajú neznámeho pútnika k sebe do domu prenocovať, hoci on sa tvári, že ide ďalej. Aj keď je pre nich cudzím človekom, nenechajú ho napospas noci. Odmenou za ich prijatie bola nevšedná premena - pred ich očami sa nečakane z neznámeho stal veľmi dobre známy, ten Živý a Milovaný, ktorého považovali za mŕtveho. No nebola by to škoda, keby ho boli nechali ísť ďalej? Zázrak premeny nastal pre skutok prijatia.

Možno sa aj my správame k Bohu ako cudzinci. Bojíme sa ho vpustiť do svojho srdca - do našich túžob, našich starostí, do našich plánov, našich radostí. Máme strach z toho, čo s tým všetkým Boh urobí. Máme strach, že zažijeme premenu, ktorá nebude podľa našich predstáv.

Máme strach. Zabudli sme na to, že Boh je Láska. A tak si ho síce vypočujeme, ale nechávame ho ísť ďalej. Jeho slovo pre nás nič neznamená. Nie je to škoda?

Každý deň prosme Ježiša, aby nám daroval odvahu prijať **jeho** plány v našom živote.

A prosme tiež o to, aby sme boli odhodlaní **prijať ho aj vtedy, keď sa tvári, že ide ďalej.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

6. Ježiš sa zjavuje apoštolom

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Neuveriteľné: ani zatvorené dvere nedokážu zabrániť Ježišovi vstúpiť. Vstúpiť mu s jeho pokojom, s jeho odpustením. Nech je to čokoľvek, čím si sa zabarikádoval, nech je to akokoľvek zlé, zradné, špinavé a bolestné, Ježiš chce cez to prejsť, zbúrať každý múr v tvojom živote a darovať odpustenie. **Chceš to aj ty?**

Učenici sa veľmi zaradovali, keď uvideli vzkrieseného Ježiša. Zároveň ho spoznali podľa jeho rán – sú to rany ľudského hriechu, ktoré Boh oslávil a premenil na dôkaz jeho lásky k nám. Jeho rany teda nie sú výčitkou nášho zlyhania a zrady, ale znamením jeho veľkej lásky k nám. Aj tvoje rany môžu byť premenené, ak chceš. **Ak chceš.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

7. Ježiš dáva apoštolom moc odpúšťať hriechy

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

„Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“ Zdesene sa pohoršovali Židia nad Ježišom, keď

Ľuďom udeľoval odpustenie. Čo by asi povedali na to, keby počuli, ako niekomu dokonca udeľuje moc odpúšťať?

Aj ty máš moc odpúšťať – vlastne je to tvoja povinnosť. Máš na to dva dôvody: **prvý, slabší dôvod** je ten, že asi chceš, aby raz aj tebe bolo odpustené – „...*ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.*“.

Druhý, silnejší, je v tom, ak sa zamyslíš, koľko krát ti už bolo odpustené. Máš predsa napodobňovať Ježiša a neodpúšťať z vypočítavosti, ale byť milosrdným z lásky.

Samozrejme, odpustenie nie je vždy ľahké, to sa vie. Niekedy je to proces, cesta, ktorá trvá niekoľko mesiacov až niekoľko rokov. Dôležité je, aby si na túto cestu vstúpil čím skôr. Na začiatok **stačí „chciet“ „chciet odpustiť“**. Áno, „chciet“ chciet, lebo často to ani nechceme. Modli sa, aby si chcel, ak teraz nechceš. Modli sa a postupne sa v tebe zrodí túžba. Neskôr príde rozhodnutie a **na konci cesty odpustenia ťa čaká uzdravenie**, po akom túžiš a pokoj, o akom sníváš. Dôležité je, aby si vedel, že máš tú moc. Máš moc sa už dnes vydať na cestu odpustenia.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

8. Ježiš posilňuje Tomášovu vieru

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

„*Neuverím, kým neuvidím...*“

Niektorí by na Tomášove slová povedali: „*Aká trúfalosť a provokácia.*“ Iní by zas tvrdili, „*možno to vyslovil len z veľkej opatrnosti.*“

Nevieme, nepoznáme Tomášov úmysel, nevidíme do jeho srdca.

Ježiš ho však poznal dokonale. Preto mu daroval veľkú príučku lásky.

Pochybnosti prichádzajú aj do nášho života, do našej viery. Nemusíme ich vnímať ako niečo zlé a hneď ako stratu viery. Niekedy sú pre nás iba výzvou, aby sme viac očistili svoju vieru, svoje postoje. Aby sme sa viac modlili a lepšie spoznali Toho, v koho veríme.

Buďme si istí, že Ježiš nás v pochybnostiach nenechá. Keď s láskou posilnil Tomášovu vieru, určite posilní aj tú našu. Len **nebuďme v pochybnostiach pasívni**. Aj v čase pochybností sa modlime a nevzdajme sa. Pretože **vieru nestratí ten, kto pochybností zakúša, ale ten, kto sa im poddá bez boja.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

9. Ježiš sa zjavuje svojim učeníkom pri Tiberiadskom mori

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Napriek tomu, že Ježiš kedysi povolal Petra, aby sa stal rybárom ľudí, Peter a ostatní sa teraz vracajú k svojmu pôvodnému povolaniu – opäť **lovia ryby**. Akoby zabudli.

Znova nechytia nič, hoci strávia na mori celú noc, keď je omnoho väčšia šanca na úlovok než počas páľavy dňa. A keď s ránom prichádza nový deň, oslovuje ich z brehu neznámy muž. Na jeho radu zrazu **ulovia 153 VEĽKÝCH rýb**. Neuveriteľné.

Do noci ľudských plánov a chutí musí najprv prísť ráno Kristovho vzkriesenia, aby to všetko malo nielen úspech, ale aj zmysel. Bez Ježiša je všetko prázdne, všetko márne.

Ján ho spoznáva a presvedčivým hlasom to hovorí Petrovi. On hneď skáče do vody a zo všetkých síl pláva ku Kristovi. Ten, ktorý kedysi hovoril Ježišovi, aby od neho odišiel, lebo je hriešnym človekom, sa teraz bezhlavo vrhá do mora a ponáhľa za ním. **Ženie ho jeho láska**, Ježišova láska. **Zážitok stretnutia s Kristom pre každého ostáva na celý život**. Je to stretnutie, ktoré sa dotýka srdca, stretnutie, ktoré naplňa prázdne siete, stretnutie, ktoré nás poháňa vpred.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

10. Ježiš udeľuje Petrovi primát v cirkvi

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

„*Šimon, sny Jánov, miluješ ma?*“ (Jn 16, 21). Otázka, ktorá zaznieva pred každým z nás – miluješ ma? Ako veľmi milujem Ježiša – to je tá najdôležitejšia otázka, otázka každého dňa a každej chvíle.

Ako by sme odpovedali? Ako Peter pred zmŕtvychvstaním – „*Aj keby všetci odpadli od teba, ja od teba nikdy neodpadnem?*“ (Mt 26, 33). Alebo ako Peter po zmŕtvychvstaní – „*Pane ty vieš...*“ Pýcha predchádza pád. **Iba pokora si dokáže vyprosiť milosť**. Aj láska je milosťou a aby sme mohli autenticky milovať, potrebujeme pokoru. Pokora nás privádza k tomu, aby sme svoju lásku nemerali a „nedokazovali“ zbytočnými slovami. Boh sa nás nepýta, ako veľmi milujeme, ale na to, či sme vôbec **ochotní milovať**. Iba ak sme úprimne ochotní, môžeme postupne spoznávať, **čo láska naozaj znamená**.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

11. Ježiš posielal učeníkov do celého sveta

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Misia sa práve začína. Nielen v ich dome, nielen v ich dedine či meste, nielen pri svojich známych či priateľoch majú vydať svedectvo o Ježišovi, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych. Treba ísť do celého sveta a každému človeku zjaviť **jeho** lásku, **jeho** odpustenie, **jeho** prijatie. To, čo dokázali títo jednoduchí dvanásť či trinásť muži, je neuveriteľné. Naozaj zmenili svet. Je tu však jeden dôležitý detail – nedokázali to sami. Podarilo sa im to vďaka Duchu Svätému. Iba On a iba vďaka Nemu svet spozná Krista.

V dejinách boli mnohí, ktorí tiež chceli meniť svet, zanechať v ňom svoju stopu. Väčšina z nich skončila veľmi zle a dejiny sa na nich dívajú s odporom. Ježišovi učeníci sa od takýchto ľudí **líšia predovšetkým v dvoch smeroch:**

1. nechcú meniť svet, ale ľudské srdcia;
2. táto misia nepochádza z ich rozhodnutia, z ich vlastnej vôle, ale z Božieho povolania.

Aj my sme povolaní meniť nie svet, ale ľudské srdcia. Život každého z nás nejakým spôsobom svedčí o Bohu – či to už chceme alebo nie. **Na nás však záleží**, či je toto svedectvo Božou oslavou alebo Božou karikatúrou.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

12. Ježiš vystupuje do neba

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Ježiš išiel k Otcovi, aby nám poslal Tešiteľa. Bol prvým, kto vstupuje do neba a otvoril ho všetkým, ktorí až dovtedy čakali. Muselo to byť niečo fascinujúce, skutočne imponujúce. Niečo, čo by nedokázali vystihnúť ani tie najlepšie filmové efekty, niečo, čo neopíše ani tá najkrajšia hudba. Jedného dňa, keď sa zavŕši náš život, aj my budeme môcť vstúpiť do neba. Bude to iste veľká slávnosť, **celé nebo na to čaká.**

Dnes však musíme robiť presný opak: prinášať nebo tu na zem, byť nekom pre iných. Máš moc prinášať Ježiša do životov iných, svedčiť o láske, o odpustení, o radosti z večnosti, ktorá na nás všetkých čaká. **Máš moc byť takým/takou, aby nech ťa stretne ktokoľvek, zatúžil prísť do neba.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

13. Apoštoli s Pannou Máriou očakávajú Ducha Svätého

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Všetko ma svoj čas a svoju chvíľu... Naučiť sa čakať je najväčšia výzva pre človeka, preto sa to učíme už od mala. A predsa sme dnes akísi netrpezliví, až príliš často hovoríme, že nemáme čas. Pritom ním tak veľmi dokážeme mrhať.

Niektó povie, že mrhaním času je práve čakanie. Ale **ak je pre nás čakanie, stratou času, načo vlastne máme čas?**

Čakanie nás učí, že na tie najlepšie veci sa potrebujeme pripraviť. Čakanie prináša do nášho života vytrvalosť, ukazuje nám pravú hodnotu toho, čo je vzácne. Hovorí nám, že nemôžeme mať všetko tu a teraz. Čakanie nás vychováva a vedie k sebaovládaniu. Nešťastný človek, ktorý nevie čakať.

Aj apoštoli museli čakať. A **stálo to za to.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.

14. Ježiš zosiela učeníkom Ducha Svätého

K: Klaniame sa Ti, Ježišu, a dobrorečíme Ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Tešiteľ prichádza: napĺňa vnútro, uzdravuje srdce, obdarúva myseľ, prináša obrovskú radosť a nádej. Takýto je Boh. Jeho príchod vždy prekvapí človeka, osvieži, oživí, nadchne.

Naša úloha je celkom jednoduchá – starať sa a zveľad'ovať chrám, v ktorom má prebývať, **chrám nášho tela.**

Ako sa teda staráš o svoj chrám?

Ako sa bude cítiť Boh, keď doň vstúpi? Ako vzácny hosť alebo ako zajatec?

Máš príležitosť pripraviť Bohu to najlepšie miesto, kde bude bývať. **Urob aj ty niečo, čím ho milo „prekvapíš“.**

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, Aleluja.

L: Plesajme a radujme sa z neho, Aleluja.